KAMPEN POSTEN

LOKALAVIS FOR KAMPEN

ATTENDE ÅRGANG · PÅSKENUMMER 1995

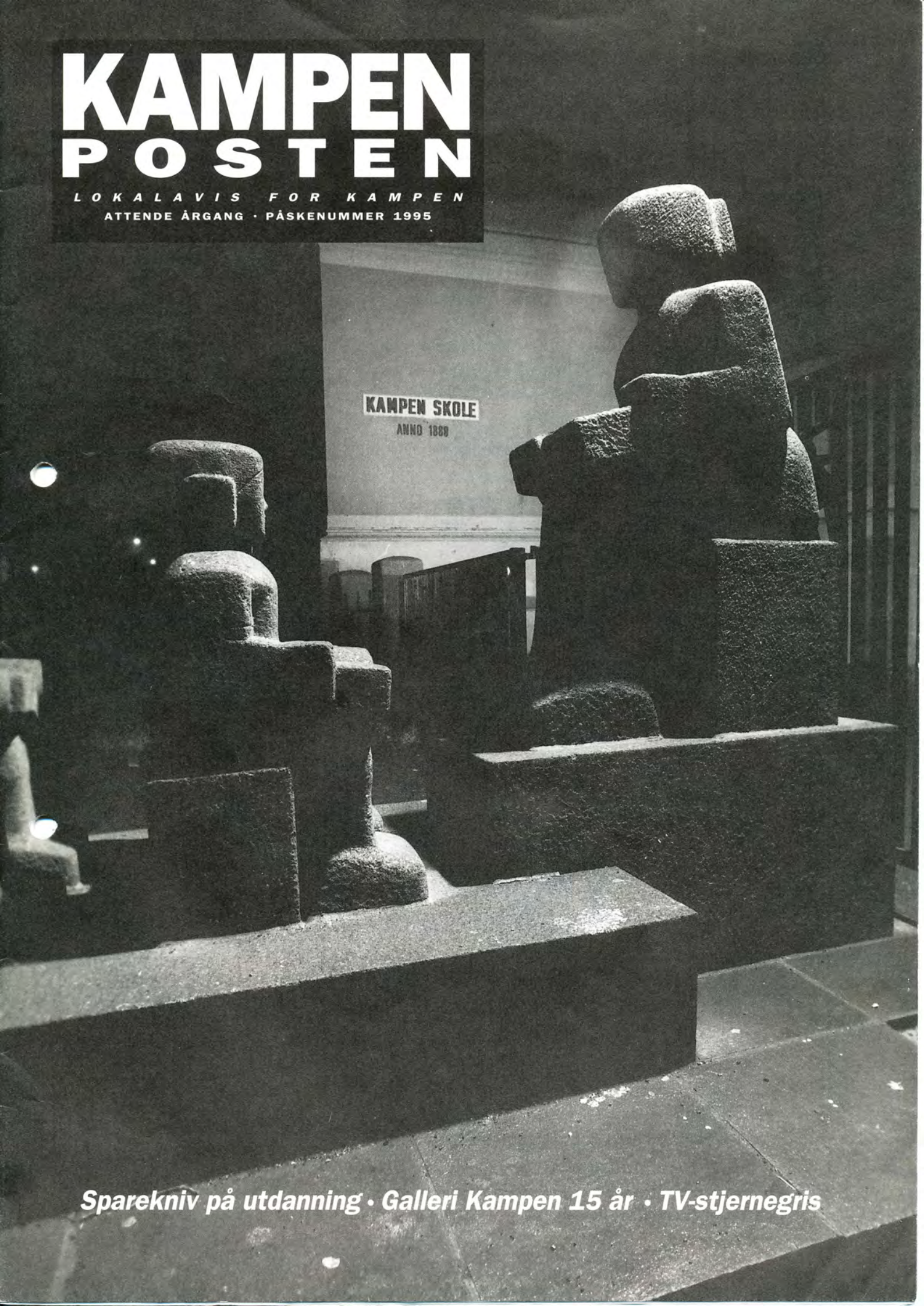

Sparekniv på utdanning · Galleri Kampen 15 år · TV-stjernegris

Så var plutselig påsken her...

... og hvis alle gode krefter står oss bi, skulle dette nummeret av Kampenposten være ute hos deg, kjære leser, akkurat innen påskehøytiden.

Flere intervjuer preger innholdet av avisa denne gang, deriblant en jubileumssamtale med Joronn Dahl i anledning av at Galleri Kampen feirer sine første femten år, og et intervju med Eli Storbekken, som slutter som koordinator ved Bydelshuset.

Skulle vi ellers antyde konturene av et tema for påskenummeret, får det bli skole- og oppvekstvilkår på Kampen. Vi peker i den forbindelse på artikkelen om utkastet til ny skolebruksplan for Oslo, og på intervjuet med ungdomsforsker Ola Stafseng. Og på barne- og ungdomssiden, som er på plass igjen etter debuten forrige gang.

Redaksjonen står fortsatt ved tidligere beskrevne ønsker om ris og ros, vi ønsker alle våre lesere en gledelig påske, og sier som før på gjensyn neste gang.

Stein Arne

Forsidefotoet viser skulpturen av Knut Steen utenfor Kampen skole, fotografert av Bård Brinchmann Løvvig

Kampen frisør
22 68 09 02

Åpningstider:
Mandag – fredag: 09 – 17
Onsdag og torsdag til kl. 19 etter avtale.
Lørdag etter avtale.
Fargeanalyse, makeupkurs,
selskaps- og brudemakeup etter avtale.
Pensjonistpriser. Du kan også bestille soltimer.
Bøgata 9

NYTTIGE NAVN OG NUMMER

KAMPEN VEL

Jan Erik D. Hansen (leder) Tlf: 22 67 37 06
Wenche Halvorsen (nestleder) Tlf: 22 57 05 34
Inge Stordahl (kasserer) Tlf: 22 68 20 81
Mette Larsen Tlf: 22 19 12 10
Audun Ruud Tlf: 22 68 53 64
Anne Fossum Tlf: 22 19 93 52
Kjetil Ingeberg Tlf: 22 67 27 88

KAMPEN HISTORIELAG

Hassa Horn (leder) Tlf: 22 19 08 53
Mona Larsen (nestleder) Tlf: 22 57 03 08
Siri Bryn (sekretær) Tlf: 22 19 83 85
Terje Berner (styremedlem) Tlf: 22 68 88 33
Bjørg Haavardsholm (styremedlem) Tlf: 22 19 11 49
Stig Berg (varamedlem) Tlf: 22 68 25 54
Arne Kristiansen (varamedlem) Tlf: 22 68 12 72

KAMPENPOSTEN

Postadresse: Bøgata 21, 0655 Oslo

I redaksjonen

Stein Arne Hove (redaktør) Tlf: 22 19 29 23
Mette Larsen (annonser) Tlf: 22 19 12 10
Ingegerd Tveit Tlf: 22 67 96 57
Robert Lorange Tlf: 22 68 03 48

Kampenposten takker alle bidragsytere og alle annonsører

Opplag 2 700
Trykk: Lobo Grafisk as

KAMPEN BYDELSHUS

Bøgata 21, 0655 Oslo Tlf: 22 68 45 02

Styret

Sjur Tveit (leder) Tlf: 22 67 96 56
Robert Lorange (nestleder) Tlf: 22 68 03 48
Joronn Dahl Tlf: 22 67 49 46
Kari Mette Holvik Tlf: 22 19 89 13
Mette Larsen Tlf: 22 19 12 10
Sidsel Mørck Tlf: 22 68 02 88
Karin Jarnfeldt Tlf: 22 68 47 35

Kabaretene på Kampen er blitt en suksess!

Fredag den 10. februar arrangerte Kampen Bydelshus vinterkabaret i Kafé Kampen. Dette var den tredje i rekken av kabareter med kjente skuespillere og forfattere som velger egne tekster. Alle har vært vellykkede, med den siste som et høydepunkt.

Den 10. februar var det fullt hus i Kafé Kampens storstue og ikke plass til en eneste ekstra stol. På scenen sto i tur og orden Torgeir Rebolledo Pedersen, Vigdis Hjort, Martin Slaatto og Torill Thorstad Hauger. Programmet vekslet mellom visesang, lyrikk, prosa, skuespill og lysbilder. Etter en pause ble det også dans til Øivind Kristensens piano og Henning Westengs trommer.

Disse kabaretene er kommet for å bli — håper kulturgruppa i Bydelshuset. Vi vil forsøke å få til slike arrangementer med jevne mellomrom, og neste gang blir fredag 28. april! Det er ikke bestemt hvem som da vil medvirke, men merk av datoen!

Joronn Dahl / Sidsel Mørck

«Husker du» i historisk regi

Husker du hvordan fødselsdagen din ble feiret da du var barn? Eller hva som sto på menyen en vanlig hverdag? Lekte du med ungene i gården ved siden av? Hvordan var skoleveien din? Er du født i 1930 eller før, inviteres du herved til å skrive ned minner fra livet ditt i en omfattende minneinnsamling.

Det er tredje gang en slik innsamling gjennomføres. Den første fant sted i 1964 og den neste i 1981. Til sammen kom det inn 3 500 besvarelser. Minneinnsamlingen arrangeres av Landslaget for lokalhistorie i samarbeid med Norsk etnologisk gransking og Institutt for kulturstudier ved Universitetet i Oslo.

Brosjyre med rettledning og gode tips og råd kan hentes på Gamle Oslo filial av Deichmanske Bibliotek i Hagegata 32. Besvarelsen kan sendes: Kampen Historielag v/ Mona Larsen, Bøgata 21, 0655 Oslo eller legges i Historielagets postkasse i Kampen bydelshus med samme adresse.

Gode Tilbud Fra
Kampen's Beste Slakter!

Lei av E 211, E 202 og E330 ? Kom til oss! Her får du skikkelig fersk mat, fri for kunstige tilsetningsstoffer, og den service en kunde fortjener!

Mandager	*Medisterfarse*	*49,50*
Tirsdager	*Nykokte raspeballer*	*59,-*
Onsdager	*Nykokt ertesuppe*	*39,-*
Torsdager	*Nykvernet kjøttdeig*	*69,-*
Fredager	*Kylling 800 gr.*	*39,50*
Lørdager	*Wiener*	*69,-*

HVER DAG - MASSE GODT !

Gunnar Ruud

NORDERHOVSGT. 7 Tlf. 22 19 59 80

Vi har ikke råd til å bruke sparekniven på utdanning

av Ellen Lühr, leder i Foreldrenes Arbeidsutvalg ved Kampen skole.
Foto: Bård Brinchmann Løvvig

Vi vil ikke ha kjempestore ungdomsskoler med rundt 200 elever på hvert klassetrinn.
Vi vil ha sterk kopling mellom lokalmiljø og skole.
Vi vil ikke ha skoletilbud tett opp til Oslos mest belastete strøk.

En ny plan for grunnskolen

Skolesjefens kontor har laget et utkast skolebruksplan for hele Oslo. Det vil si en plan som beskriver skolestrukturen for grunnskolen i framtida. Et av hovedmomentene er at man ønsker rene barneskoler og rene ungdomsskoler. For Kampens del er det foreslått å flytte ungdomsskoleelevene til andre skoler. Det er sannsynlig at de fleste elevene vil få tilbud på Hersleb skole. Denne skolen er foreslått som en ren ungdomsskole med seks paralleller på hvert trinn. Med 30 elever i klassen betyr det rundt 180 sjuendeklassinger og like mange åttende- og niendeklassinger.

En årsak til den foreslåtte endringen er at seksåringene skal inn i skolen fra og med 1997. Det innebærer selvsagt behov for lokaler og at de yngste elevene vil være et år yngre enn nå. Ved en eventuell 1 – 10 skole vil aldersspredningen være fra seks til seksten år.

Skolebruksplanen har vært ute til en administrativ høring. Det var en høringsrunde der blant andre skoleledelsen kunne komme med uttalelser. Skolens ledelse har uttalt seg og er svært negative til planen. Etter den høringsrunde gikk planen tilbake til skolesjefen for videre bearbeiding. I løpet av mars vil det endelige forslaget foreligge for vår sektor. Vi vet altså ikke om det blir store endringer i forhold til det opprinnelige forslaget.

Men vi vet at det ikke er blitt gjort store forandringer i de endelige planene som er kommet ut i andre sektorer.

Vi vil ikke ha en forandring til det verre

Forslaget fra skolesjefen opprører. De som kjenner til saken reagerer umiddelbart negativt fordi de ser at det vil gi elevene et mye dårligere tilbud. De eneste vi vet om som ser dette som en god løsning, må være skolesjefens kontor. Det er der de skal være spesialister på oppvekst og vilkår for læring, men så langt har de ikke villet begrunne sine standpunkt. Det er forunderlig at en ikke ser sammenhengen mellom kvalitet og resultat. Det å gi ungdom et utdanningstilbud handler om mer enn å fordele en haug med unger i en del klasserom. Det er naivt og svært kortsiktig å tro at en sparer penger på å gi ungdom et billigst mulig skoletilbud.

Skolen skal ligge der elevene bor

Utvikling av levende nærmiljø og tette nettverk har lenge vært politisk prioritert. Kampen er lokalsamfunnet for de barna som går på skolen og vokser opp her. Å ha skolen i nærmiljøet er viktig for elevenes tilhørighet til et område. Ved siden av å være skole på dagtid, brukes skoleområdet til fritids- og kulturaktiviteter på ettermiddagene. Dersom skoletilbudet flyttes vil vi bryte dette mønsteret. Vi vil miste oversikten. Nettopp i tretten-fjortenårsalderen søker ungdom spenning og kan tiltrekkes av negative miljø. Desto viktigere er det at de har tilbud og tilhørighet i miljø der de kjenner folk, og der folk kjenner dem.

Kampen er et godt oppvekstmiljø og skolen gir et godt og stabilt undervisningstilbud. Det er viktig at vi holder på og styrker det som er bra. For å ruste ungdommene til framtidas konkurranser om utdanning og karriere, må vi tilby dem det beste. Ved å flytte elever allerede i tidlige ungdomsår vekk fra nærmiljøet og over til en skole der de ikke har noen historie, frykter vi at flere elever faller fra og at ingen fanger dem opp.

Store ungdomskull vil gi lite oversikt

Hersleb skole er foreslått til å bli en seksparallell ungdomsskole. Det innebærer omtrent 180 elever på hvert klassetrinn. For svært mange elever vil det være en dårlig løsning.

Dersom hensikten er å gi lærerne et bredere fagmiljø og skolene bedre utstyrte spesialrom, kan vi se at det kan være fordelaktig med store, sentraliserte ungdomsskoler. Men vi tror ikke dette vil medføre høyere kvalitet og bedre effekt av undervisningen. Tvert imot. De store og uoversiktelige ungdomskullene vil sannsynligvis medføre økte problemer som vil forverre både det faglige og det sosiale miljøet. Dette vil ramme alle elevene, både de som har særlige behov for oppfølging og som tar skolegangen lett.

Erfaringene med 1 – 9 skole på Kampen er bra. Små kull, dvs. få klasser på trinnet, gjør at lærerne blir godt kjent med alle elevene og at elevene blir kjent med hverandre og med lærerne. I en slik situasjon er det lett å fange opp elever som trenger litt ekstra. Stor grad av tilhørighet og tett oppfølging er nødvendig for den faglige og sosiale utviklingen og for at elevene ikke skal falle ut av skolesystemet.

Det har lenge vært fokus på gjengdannelser i sentrum og økt voldsproblematikk. Vi leser og hører stadig om hvor ille det er, og særlig i østlige sentrumsområder. Det er erfaringer fra at gjenger ofte dannes med utgangspunkt i skolemiljø. På en skole med rundt 600 elever i omtrent samme alder, vil sjansene for at slike negative gjenger dannes være stor, og mulighetene for å oppdage det vil være svært små.

En skole omringet av tungtrafikk

Hersleb skole ligger midt i et svært trafikkert område. Gatene som ligger rundt skolen er belastet med mye tungtrafikk. Rundt 18 000 biler passerer gatene rundt skolen hver dag. Lufta er svært forurenset. Elevene vil bruke opp til en halv time på å gå til skolen, i tungt trafikkerte gater som både vil medføre fare for ulykker og for luftveisproblemer.

«Jeg sender ikke ungene mine dit»

I den seinere tid har pressen fokusert på skolesituasjonen i Oslo. Særlig har andelen fremmedspråklige vært tatt opp. I Aftenposten 24.02.95 uttalte byrådssekretær Frode Jacobsen: «I første omgang jobber vi med å legge boforholdene bedre til rette i Oslo indre øst, slik at også norskspråklige blir boende der. Vi satser på nye barnehager og bedre skoler.»

I Gamle Oslo opplever en at norske familier flytter ut av bydelen når barna nærmer seg skolealder. Dersom vi skal stoppe denne utviklingen, må skoletilbudet i Gamle Oslo være kvalitativt godt.

Det satses stort på Oslo øst. Gamle Oslo er Miljøby. Her skal det bli fine fasader og oaser for kunst og kultur. Men vi må også ha en sikkerhet for at barna får en god bakgrunn for videre utdanning og yrkesvalg. Foreldre vil ikke sende ungdom i trettenårsalderen vekk fra nærmiljøet og til en skole som ligger helt i nærheten av Oslos tyngste stoffmiljø og som er nærmere Oslo City enn mors kjøttkaker. Det er innlysende at vi ikke vil la ungene våre være kaniner i et forsøk som vi vet vil mislykkes. De foreldrene jeg har vært i kontakt med sier enkelt at «jeg sender ikke ungene mine dit, da flytter vi».

Vi trenger flere skoleplasser

Oslo har for få skoleplasser. Det er behov for 15 nye skoler i de kommende åra. Vi bor i den bydelen der barnetallet

(fortsettes side 19)

Betraktninger fra under hatten...

(En framtidsrettet samtale i Kampen-natten)

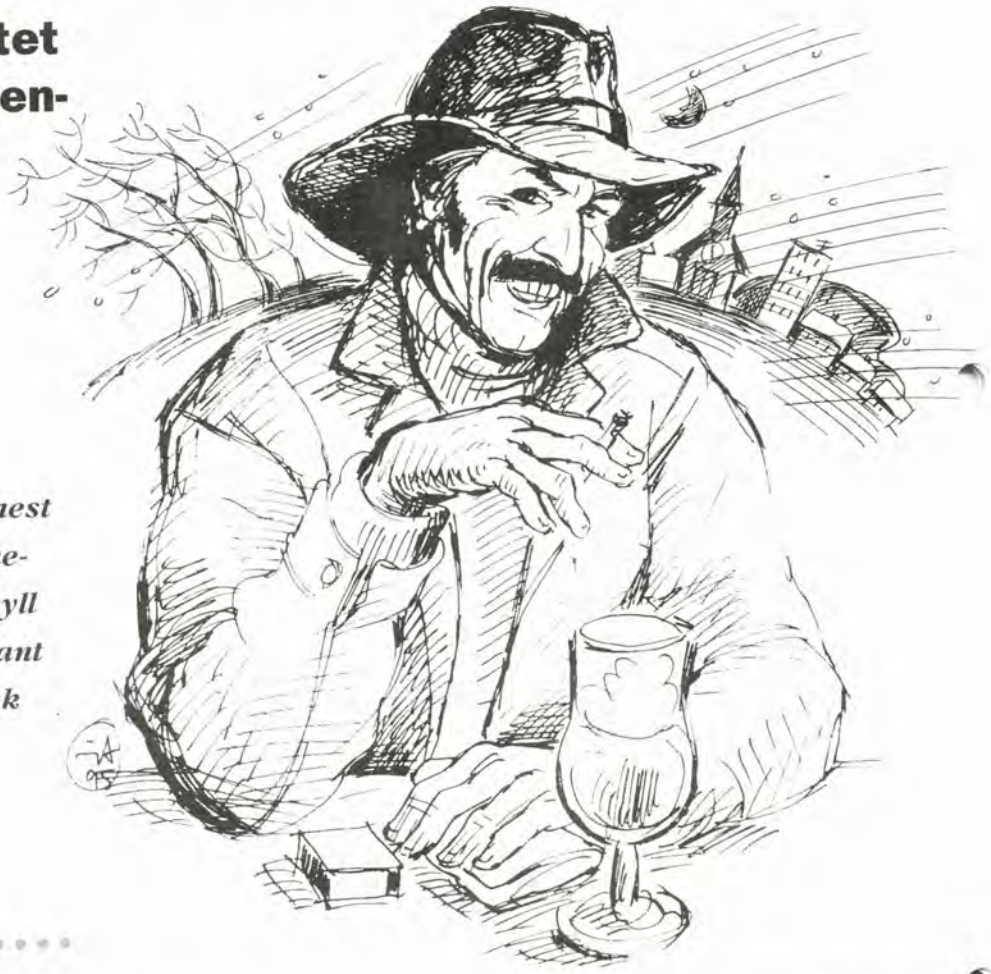

Vinterkvelden minner mest om høstnatt, og deprimerende, forblåste regnskyll rammer inn et interessant møte med en optimistisk ungdomsforsker: Ola Stafseng

Tekst og tegning: Ingegerd Tveit

Han er kjent for de fleste på Kampen. Sosiolog, forsker, medlem av bystyret og Kampenboer siden 1981. Av den generasjon innflyttere som startet «the turning point» for bydelen. De som forhindret forfall og riving, som reabiliterte og forskjønnet og «foryngret» miljøet.
Hvilke tanker gjør han seg idag om fortidens erfaringer? Hva mener han om dagens realiteter? Og hvordan vurderer han framtidsperspektivene for byen og bydelen?
(Akk, så mange spørsmål, så liten plass...)

Men aller først:
– Hva driver en ungdomsforsker på med, egentlig?
– Siden 1989 har jeg vært tilknyttet Forskningsrådets Ungdomsforskningssenter (!!) og hovedprosjektet mitt der er ungdomsforskningens historie. Det har vært spennende å finne ut hva som har rørt seg på det feltet opp gjennom tiden. Det første institutt for forskning om ungdom i Europa startet forøvrig opp så tidlig som i 1911 i Hamburg! Resultatet av dette prosjektet vil snart foreligge i bokform, tilgjengelig for videre bruk.

Ellers prøver jeg for eksempel å finne ut hva man tenker om ungdom, – og om ungdomsproblem for tiden, og hvilke løsninger man setter opp.

– En samtidsregistrering, altså, av ungdomsperioden... Mye teori, kanskje? Får du anledning til å sette gode løsninger ut i livet?
– Som medlem av bystyret kan jeg være med å legge forholdene til rette. Og som SV's fraksjonsleder i Kultur- og Utdanningskomiteen får jeg brukt min ekspertise, bl.a. i framtidige skolebruksplaner. Vi har for øvrig akkurat i disse dager vedtatt nybygg i Stiklestadskvartalet til ny videregående skole for Gamle Oslo. Dette er av virkelig stor be-

tydning for bydelen, og Gamle Oslo´s befolkning bør glede seg over både den nye skolen og det tilbudet som Reform -94 er!

«Er det så farlig, da»...

– Jasså??? Reform –94??
– Ja. Her bør foreldregenerasjonen kjenne sitt ansvar. Reform-94 er først og fremst *rett* til videregående skolegang. Det er veldig essensielt at ungdommen *bruker* denne rettigheten og at den sees på som en gave som *bør* brukes. Dette er en utfordring, ikke minst for foreldrene! Tradisjonelt har det vært laber interesse for videregående skolegang på østkanten. Skolemiljøet har vært dominert av «ekle» østkantfolk, østkantungdommen har sakka akterut de siste 19-20 åra i bruken av videregående skole. «Er det så farlig, da»-mentaliteten har prega foreldregenerasjonen. Dette er det Reform-94 bør rette opp. 16-åringene må ikke gi seg med skolegangen! De rettighetene du har mellom 16 og 19 år henter du ikke inn igjen etter fylte 20! 16-åringen idag ***må*** bruke sine rettigheter for å klare konkurransen i yrkeslivet senere. Og denne utviklinga kommer ikke til å snu.

Miljøbyen Kampen

Greit! Vi gamle får ta det til oss! Men... hva har du å si om utviklingen av bomiljøet vårt på Kampen?
– Da må jeg nevne Miljøbyen Gamle Oslo, som jeg var med på å sparke igang. Ideen om Miljøbyen og arbeidet med den har røtter helt tilbake til 70-åras bymiljøkamp. Beboeraksjonene dengang var grunnleggende med på å snu utviklingen i det indre bylivet til et stadig bedre miljø. Og dette har ikke kommet gratis! Mange har jobba mye fram til dagens Miljøby Gamle Oslo. Ved juletider åpnes Ekebergtunnelen, og Loengbrua rives. Dette er gjennombruddet for å synliggjøre hva som foregår.

Den tradisjonelle måten å bo på i indre by har vært slik at man bodde her fram til skolestart for barna, så flyttet man. Bomassen har dessuten vært preget av en fattigdomssituasjon: dårlige boforhold og lave inntekter. Men siden midten av 80-åra har det vært en planlagt endring av bomassen for Oslo øst, og den gamle måten å bo på har forsvunnet gradvis herfra etter 1990. Tilsiget av nye, større leiligheter ved nybygg og rehabilitering har ført til at barnefamilier flytter hit og blir boende. Bokvaliteten er høynet, og det er ikke fattige folk som slår seg ned her. Problemet idag er for liten skolekapasitet, for få barnehageplasser og trafikkforholdene. Barnetallet stiger forøvrig i hele Oslo, men mest i Gamle Oslo.

Allikevel er dette en kontrollert situasjon, og et resultat av en planlagt endring. Idag er det behov for å utvide Kampen Skole; i 1986 var det planer om å bygge større blokker langt inn på skolegården i forbindelse med utbyggingen av Trikkestalltomta. Dengang trodde ingen på større barnetall på Kampen...!

"Det hvite Beverly Hills"

– Så bra! Stadige nye skudd til vår dyrebare stamme, hvilke lyse framtidsvyer! Hva har vi så å bekymre oss for???
– Kampens stor dilemma er å bli uglesett av «de andre», å bli «det hvite Beverly Hills». Det skal lite til før Kampen blir mistenkeliggjort. Spørsmålet er hvordan vi skal klare å motarbeide hvit rikdom og farga fattigdom, og dele på ulemper og goder. Hvordan holde på solidariteten innafor Oslo? Skoleutformingen er det viktigste område å praktisere deling på. Kampen har samme andel innvandrere som gjennomsnittet er for hele Oslo. Det er ikke mulig å si det er mange! Skolen tar sin andel, som Vålerenga, men Gamlebyen og Tøyen har langt over gjennomsnitt (70% og 95%). Det *er* allerede en skjeiv fordeling mellom skolene, men dessuten betjener disse fire skolene andre bydeler ved å være innvandrerskoler. Her blir det fort gnissninger, derfor må foreldre, skolene, bydelsutvalgene og byrådet dra lasset sammen for at alle skal bli fornøyd. Det kreves en solidaritetsdiskusjon, og: vi må *unngå* å bli «de hvite på haugen».

Kardemomme by..?

– Her har vi altså noe å bryne oss på framover! Apropo... framtidsvyer for Kampen, det har du vel??
– For dagens ungdom? Tja... det er etterhvert større ungdomskull på Kampen, men lite av alvorlige ungdomsproblem – det må du til vestkanten for å oppleve: kriminalitet, alkohol, narkotika, tagging – alt dette er det ikke sesiellt mye av her. Endel narkotrafikk er det på Kampen, men den dritten vi har er preget av noen langere som kommer i bil til faste adresser, og drar igjen. Og voksne folk er veldig årvåkne og følger nøye med på om denne trafikken sklir ut i våre ungdomsmiljøer. Det er forresten et uttrykk for miljøkvaliteten på Kampen at vi passer så godt på. Vi kjenner naboen, vi liker oss godt og blir boende. Motivasjonen til å verne vårt bomiljø er veldig god. Vi behøver foreløpig ikke armbind og nabovaktpatrulje i gatene. Vi klarer oss med vindu og telefon.

Ungdomssituasjonen var faktisk litt mer trøblete her tidlig på 80-tallet, før bydelshuset kom. Og allikevel: bydelshuset har ikke fått den ungdomsklubben det skulle hatt. Det er liten utvikling av ungdomstilbudet på Kampen. Men sentrumstilbudene er gode, og like i nærheten, og de blir brukt. Derfor er det ingen store hull, selv om hele Gamle Oslo mangler et mer omfattende ungdomstilbud.

Jordal er en ressurs og er ibruk av bydelens unge, mens den tradisjonelle markabruken er svak selv om adgangen via T-bane til Sognsvann og Øst-marka er enkel nok. Skolekorpskrisa er over, takket være innflytting og høyere barnetall. Men forenings- og organisa-

sjonslivet for unge er i det hele tatt heller svakt her...

En spennende kulturbydel

– Og framtida, da? Utviklinga framover her på Kampen?
– Her ser jeg to muligheter: En bydel for den satte, veltilfredse mellomlagsbefolkningen med tradisjonelle møte- og samværsformer, som blir eklere og eklere for innflyttere og utenforstående.
Eller... noe annet.

Hittil har kaféen, bydelshuset og Vel'et fungert veldig positivt nettopp for nye beboere. Dette *kan* tettes igjen, eller fungere tettere enn vi er klar over. Bydelshuset bør i større grad utvikles til et sted som tar vare på ungdommens alternative samværsformer, et kulturverksted, et samværseksperiment, et «framtidsverksted» for unge mennesker, et felleslokale i utfoldelse... Et sted hvor frie grupper får prøve ut sine forestillinger før de tar dem videre til torgs. Et sted for avantgarden og de kulturelle eksperimenter. Et sted for leking og læring på data... Kort sagt: et sted som 40-50-åringer oppsøker også for å se hva ungdommen driver på med, ikke bare for å drikke øl på tradisjonellt vis.

I forlengelsen av en slik utvikling kan jeg også tenke meg Jarlen Kino gjenåpnet for drift, og brukt eksperimentellt. Hva med et kultopplegg på indisk film, for eksempel...

Verdensstevner i landhockey på Jordal ligger ikke så langt unna, E-cup har allerede vært arrangert der. Utfordringen blir hvordan en skal få Kampenboerne til å komme og se på.

Kampen har alle muligheter til å bli den spennende kulturbydelen...

– Så her blir det bare godt å leve... helt til man blir gammel og syk???
– Vilkårene for eldre er faktisk ganske bra i bydelen: Leveforholda er bedret, kommunen har trygdeleiligheter på Jordal Terasse, der er det også eldresenter. Vi har sykehjem, alderhjem og dagsenter for bydel 6. Lovisenberg er sektorsykehus for bydelen, og er et spesialsykehus for eldre. Problemet er legedekningen og helsesentermangelen. Noe *må* jo være pyton...

...sier forskeren i det han reiser seg. Den siste røyken er røykt, glasset er tømt, klokka er midnatt, hatten er på plass, og han går... En interessant samtale er forbi.

HEI, KAMPENBEBOER!!
NY ELLER «GAMMEL»

Har du lyst til å være med på å bestemme hva **Kampen Vel** skal arbeide med for å gjøre Kampen til et attraktivt sted for oss alle? Har du nettopp flyttet hit? Da ser du kanskje noe vi andre ikke har oppdaget som vi burde forandre på. Vi som har bodd her en stund ser ikke alltid så klart; som kjent ser man ikke skogen for bare trær.

Meld deg inn i **Kampen Vel**, si ifra om du vil gjøre noe aktivt. Vi trenger nettopp deg!

☐ Ja, jeg vil melde meg inn i **Kampen Vel**, Bøgata 21, 0655 Oslo

Navn .....

Adresse .....

Telefon .....

☐ Batteriene er fulle, så jeg blir gjerne med aktivt når det trengs.

Du ... skriv tydelig, da!

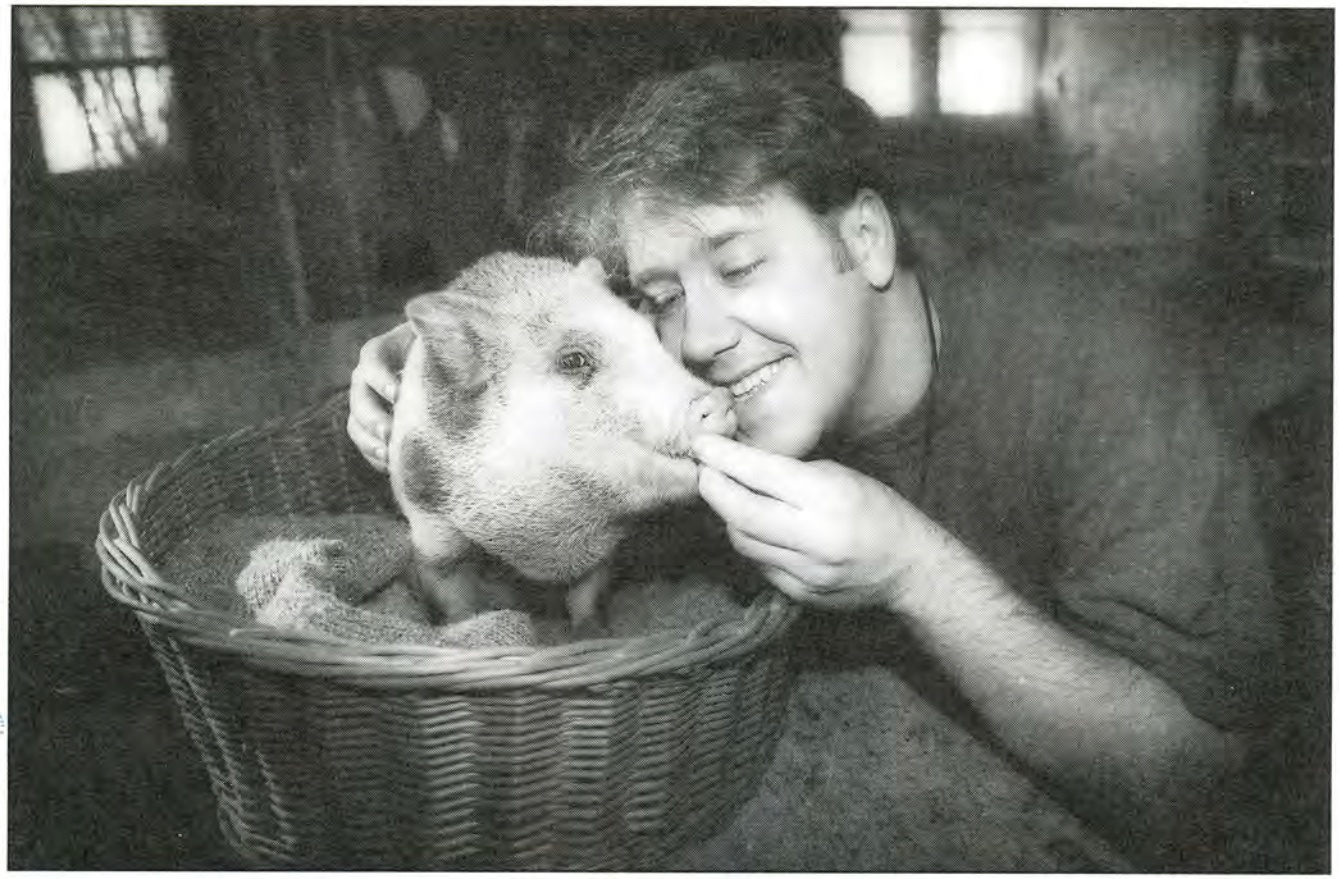

Foto: Barbe[illegible]alden/NRK

Hulda og kjelleren med det rare i

av Heidi Tønnesen og Inger Lise Haug

NÅ HAR VI ALTSÅ fått ei filmstjerne på Kampen økologiske barne-bondegård. Hulda, vår nye minigris som kom hit til bondegården 23.januar d.å., ble hjertelig mottatt av både mennesker og dyr. Hun fikk raskt innpass i Bendix sitt hjerte. De har virkelig «funnet» hverandre. Bendix blir fortvilet nå når NRK stadig dukker opp og forsvinner med hans kjære. Ja, for Hulda har nemlig blitt «oppdaget» av NRK Barne-tv. Det er jo ikke bare, bare å være filmstjerne, det er både Marilyn Monroe og Jack Nicholson enige i. Så det er her vi ansatte på KØBB kommer inn; som managere. Vi blir altså med i studio for å sjekke at alt skjer på Hulda sine premisser. Hulda har for øvrig sjarmert sin medspiller Melvin, så samarbeidet går strålende. Vi får vel avsløre at Hulda ikke innehar hovedrollen i serien. (i hvertfall ikke foreløpig!) Hun er bare «seg selv», og får mye god mat, noe Hulda aldeles ikke har noe imot. Så når du ser «Kjeller'n med de rare i» på NRK Barne-tv fra 21. mars, så se etter en liten gylden gris med svarte flekker som grynter fornøyd... Det er Hulda!

Hårkammerset

Dame og Herrefrisør

Din frisør i nærmiljøet

Hva med en vårfornyelse?

I anledning salongens 2 års jubileum tilbyr vi deg

30% rabatt på

Minicolor • Glansvask • Lyse striper

Stikk innom for gratis hår- og hodebunnsanalyse, og en uforpliktende hårprat.

Da ses vi – med hilsen Torill

Rabattkort – hver 9. klipp gratis

Bøgt. 10, 0655 Oslo (vis a vis Kampen kirke). Tlf. 22 57 13 73

Åpent: Man – fre 10 – 17. Tors 10 – 19

Lørdag 10 – 15 (kveld etter avtale)

FRA TOLGA TIL KAMPEN

Tekst: Robert Lorange
Foto: Mette Larsen

Eli Storbekken vokste opp på Tolga, nordligst i Østerdalen. Etter endt grunnskole flyttet hun til Oslo . Senere flyttet hun til Bø i Telemark for å gå på Telemark Distrikstshøgskole. Her tok hun Kulturformidlingslinja.
Etter dette arbeidet Eli noen år som organisasjonssekretær i Norsk Vise- og lyrikkforum, hodt kurs og seminarer i folkemusikk på Club 7 og Oslo AOF, før hun kom til Kampen Bydelshus i 1991 som miljøarbeider .
Eli har nå etter lang og tro tjeneste gjennom 4 år funnet tiden moden for å forlate oss, kanskje for i større grad å satse på musikk og undervisning.
Kampenposten fikk en prat med henne.

Fortell litt om din første tid ved Kampen Bydelshus !
Jeg brukte først litt tid til å bli kjent på Kampen. Så var jeg med på å sette igang aktiviteter for barn, ungdom og voksne. Bydelshuset hadde gode erfaringer fra tidligere med dette, denne virksomheten var ikke ny.
Men jeg var med å få istand et samarbeid med Amatørteatersenteret, Trafo, hvor ulike teatergrupper fikk leie storsalen til prøver og forestillinger.

Var ikke du med å starte opp Møteplassen?
Jo da, en gang i uka møttes hjemmeværende fedre og mødre med småbarn i bydelshuset. De delte erfaringer på de ukentlige hyggetreffene. Vi hadde kontakt med Tøyen Helsestasjon, og de kom med faglige råd og veiledninger. Andre ting vi holdt på med var den månedlige bokdagen på bydelshuset i samarbeid med biblioteket på Tøyen. Ved siden av kulturarrangementer på kveldstid, var det også swingkurs på lørdag formiddagene en tid, akvarell- og malerkurs, Tiffanykurs, osv.

Kulturarbeid koster vanligvis penger, hvordan er dette løst?
Bydelshuset hadde da som nå lite penger til kulturtiltak. Heldigvis stilte flere opp gratis, eller så var de fornøyd med å få betalt en liten skjerv. Mange var opptatt av å få til noe, og mye arbeidsinnsats ble hentet fra entusiaster.
Men i det lange løp er dette lite tilfredsstillende både for arrangører og utøvere. Det er frustrerende å ikke ha økonomi til å være mere utadrettet med arrangementer, ol. Huset har et flott potensiale, og mulighetene er mange, bl.annet til å knytte til seg institusjoner, skoler, og spesielle kulturelle virksomheter som kan gi bydelshuset mye positivt.
Det trengs mer midler for å få til mer spennende kultur og for å utvide virksomhetene mot brukerne, uten at det koster dem for mye.

Kampen Skole har vi samarbeidet mye med !
Skolen var sterkt med i bydelshuset fra starten av, også lenge før min tid. Jeg bidro med å starte ulike kurs for 4-7 klasse, og hentet inn gruppeldere som drev jazzballett, radioteatergruppe, gitarundervisning, kickboksing, friluftsgruppe, osv. Skolen leide en tid plass i huset til skolefritidsordningen. Det var før de fikk tilstrekkelig med arealer på Kampen skole.

Kan du si noe mer om ungdomsarbeidet i bydelshuset !
I 1993 fikk vi lønns- og driftsmidler fra bydel Gamle Oslo til å ansette egen barne- og ungdomsmedarbeider. Christina Grøndahl ble ansatt. Hun hadde ansvaret for et «etter skoletid»-tilbud ved huset med faste hobbyaktiviteter i tillegg til ukentlig ungdomsklubb. (Sluttet ved årskiftet 94/95.)
Barnediskotekene som vi nå har hver 14.dag med i hovedsak lønnet personale, ble inntil nylig drevet av entusiastiske foreldre.
Diskotekene sammen med noen kurs, er det vi idag tilbyr barna i bydelen.

Elis oppgaver har etterhvert blitt primært å koordinere de ulike aktiviter, samt sørge for utleie av 1.etasje til arrangementer, til musikkgrupper- bl.annet i lydstudioet, og til andre leietakere.

Vi spør Eli om hennes syn på Kafé Kampens rolle i bydelshuset.
Hjertet i huset er kafeen. For å få til et levende bydelshus trengs et nært samarbeid mellom de som har sitt daglige virke i huset. Kaféen står i en særstilling for å utvikle kultur og hyggearrangementer. Drift og samarbeid ved kaféen har gått i bølgedaler siste årene, men har nå heldigvis blitt bedre.

Fra 1983 har Kampen Bydelshus arrangert Kjempedager på Kampen i mai/juni hvert år. Dette har vel du hatt en del ansvar for?
Kjempedagene har vært en av mine hovedoppgaver, spesielt lørdagene som er bydelshusets dag ansvaret for, med program og tilrettelegging. I år er Kjempedagene helga 9, 10 og 11 juni. Forberedelsen har såvidt kommet igang. I år har vi fått tak i Lars Klevstrand til å «tjuvstarte» festhelgen på takterrassen torsdag 8. juni.

Noen tanker tilslutt fra deg Eli...
Ettehvert som aktivitetsnivået har økt de siste årene har det vært til stor hjelp å få vaktemstere i huset. Det siste året har vi hatt to dyktige karer som Knut og Arild ansatt.
Det er mange ildsjeler som har lagt ned stor frivillig innsats i huset. I de 4 årene jeg har vært ansatt har jeg arbeidet med 4 ulike styrer. Enkelte styremedlemer har sittet flere år. Dette betyr mye for kontinuiteten.
Det er begrenset hva man kan oppnå i en halv jobb, så bydelshuset bør nok arbeide for å få til en utvidet kulturmedarbeider stilling.
For meg har det etterhvert blitt umulig å leve av en halvtids jobb, så ved siden av jobben i bydelshuset er jeg tilknyttet Ole Bull-akademiet på Voss som utøver og kursleder. Dessuten underviser jeg noe på Musikkonservatoriet, og jobber i tillegg som vokal folkemusikkutøver. Alt dette har etterhvert blitt en voksende del av min daglige virksomhet.
Til slutt vil jeg takke alle jeg har samarbeidet med disse årene på Kampen.

Og vi i Kampenposten og i Kampen Bydelshus vil gjerne takke vår kjære Eli for hennes lange og tro tjeneste i lokalmiljøet. Samtidig ønsker vi henne alt godt i årene som kommer.

Galleri Kampen 15 år

Jubileumssamtale med Joronn Dahl

Tekst: Hassa Horn. Foto: Lise Eskedal

Den 14. februar 1980 åpnet Galleri Kampen sin første utstilling. Utstilleren var Knut Rumohr, og begivenheten vakte stor presseomtale. Gallerieieren Joronn Dahl hadde flyttet fra København i 1976 og leide leilighet i Norderhovgaten 30. Hun studerte kunstfag ved Universitetet i Oslo og hadde ekstrajobb i Oslo Kunstforening.

JORONN VOKSTE OPP i kunstnermiljø, med en far, en bestefar og en onkel som var malere. Hennes foreldre bodde dengang i København, men eide en hytte i Vågå og besøkte Joronn på Kampen. Sommeren 1979 så moren at det var et ledig lokale på hjørnet i Norderhovgaten 4.

– Mor er veldig kvikk til det meste, forteller Joronn, men det er alltid andre som får æren. Men det var hun som fant lokalene. Og på det tidspunkt var mine foreldre også interessert i å flytte opp til Norge. Norderhovgaten 4 var under rehabilitering og det ble laget en ny leilighet på loftet. Den kom så mine foreldre til å bo i, etter at jeg åpnet galleri i hjørnelokalet.

Ved åpningen for femten år siden hadde du noen målsettinger med Galleri Kampen, hva var det viktigste?
– Jeg har alltid hatt et prinsipp eller motto: Ubetinget kunstnerisk kvalitet. Jeg liker så mange former for uttrykk i billedkunsten, og det har vært mange varierte utrykk og billedspråk i Galleri Kampens utstillinger, abstrakt og figurativt, installasjoner og skulpturer.

Hvordan opplevde du møtet med befolkningen på Kampen med den kunsten du representerer?
– Lokalene på hjørnet hadde store vinduer, det lå til «hovedgaten» på Kampen, og alle som gikk forbi, kunne se inn. Jeg tror jeg derfor fikk en god del tilfeldige besøk. Mange nysgjerrige

mennesker. Sammen med god presse gjorde denne publikumsinteressen meg godt fornøyd med starten der. Mine forventninger med publikumsinteresse og type publikum ble innfridd. Jeg åpnet et galleri på Kampen, på østkanten, for å misjonere blant østkantens befolkning og få dem til å stifte bekjentskap med galleri og billedkunst.

Kjente du mange mennesker på Kampen da du åpnet, du hadde bodd her i fire år?
– Nei, det kan jeg ikke si jeg gjorde. Gjennom galleriet ble jeg kjent med folk. Det startet kanskje med Kampen kirkes jubileum om høsten samme år som min åpning. I den forbindelse laget jeg en utstilling med sakrale motiver i billedkunsten. Siden det har jeg samarbeidet med kirken, og hver påske har jeg utstilling i Kampens kirkes våpenhus.

Men allerede før samarbeidet hadde du meldt deg ut av statskirken.
– Ja, det er riktig. Jeg var aldri medlem av den danske statskirken, jeg er hverken døpt eller konfirmert. Da jeg flyttet til Norge fortalte noen meg at jeg automatisk ville bli medlem av den norske fordi jeg hadde norsk statsborgerskap. For sikkerhets skyld meldte meg derfor ut, og fikk kvittering på utmeldelsen undertegnet Kirsti Aasen. Senere oppsøkte hun meg meg i galleriet, og da fortalte hun meg at jeg aldri hadde vært medlem. Når man ikke er døpt kan man ikke være medlem. Men for sikkerhets skyld hadde hun sendt meg en kvittering likevel.

Var det vanskelig å få kunstnere til å stille ut hos deg i starten?
– Nei, overhodet ikke. Min andre utstilling var en kollektivutstilling med en rekke pang-navn. Jeg hadde kontakt med disse gjennom min far og fra min jobb i Oslo Kunstforening. Og litt senere gjorde jeg noe som var ganske smart. Etter forbilde fra Danmark, laget jeg et arrangement «hele byen maler» i forbindelse med Oslo-dagene i 1982. Jeg inviterte kunstnere som hørte til i bydel 6, til å utstille hos meg. Samtidig som de skulle hjelpe og rettlede i parken hvor det var satt opp en rekke staffelier, og folk kunne male og modellere. Det ble en fantastisk oppslutning og det ga meg god presse.

Du flyttet galleriet i 1984, vet du hvor mange skritt det er fra ditt gamle galleri til det nye?
– Nei, men det har du helt sikkert telt! Tohundre, firehundre?
Nøyaktig 330 små danske skritt fra hjørnet i Norderhovgaten 4 og inn til trappen i Norderhovgaten 30. Hvorfor flyttet du?
– Lokalene var en ruin da jeg startet oppussingen for ganske mange penger høsten 1979. Jeg hadde en husleie på 3 000 kroner måneden. Så overtok nye eiere, og de syntes det så så lekkert ut i galleriet at de satte husleien opp til 6 000. Jeg gikk rettens vei, vant saken og de måtte tilslutt betale meg tilbake. I mellomtiden hadde mine foreldre og jeg kjøpt Norderhovgaten 30. Her var det masser av plass, med stort uteareale og her lå en gammel stall som jeg rev. Jeg skjønner ikke helt at jeg turte, men jeg lånte femhundre tusen i banken og bygde nytt galleri.

Og det var det første nybygde galleri i Oslo, og det eneste på Østkanten?
– Ja.

Da du rev stallen, snakket du om muligheten for å kombinere galleriet med en kafe. Hvorfor ble dette ikke noe av?
– Det var en gammel drøm, fordi man har sett det ute i verden, kanskje i Paris, men først og fremst på Lousiana utenfor København hvor man kan få noe lekkert å spise etter å ha sett kunsten. Men mitt galleri er for lite, det har ikke innlagt vann. Og helsemyndighetene stiller strenge krav til utstyr og hygiene som jeg ikke har anledning til å innfri.

Er det av samme grunn at du har stoppet å skjenke rødvin på utstillingsåpningene dine? Eller kom for mange fra Kampen og drakk opp vinen din?
– Nei, det jeg egentlig ble sur på, var at folk gikk med rødvinsglassene og pratet og drakk, og glemte å se på den utstilte kunsten. Det virket distraherende. Dessuten ble det en unødvendig utgift.

Du har i disse femten årene hatt omtrent to hundre utstillinger, og presentert en rekke norske kunstnere. Men du har også vist utenlandsk kunst av høyt format.
– Den første utenlandske var den store danske billedkunstner Svend Wiig Hansen. Jeg kjente han fra Danmark, og det var jo naturlig for meg å velge fra Danmark når jeg laget utenlandske utstillinger. Den neste ble Ingvald Holmefjord. Han er norsk, men bor i Danmark og har sin kunstneriske utdannelse derfra. Dette ble ingen suksess, og jeg fant ut at hvis jeg skulle vise utenlandsk kunst, måtte det være topp navn, kanoner som jeg pleier å si.

Senere fulgte den svenske professor i kunsthistorie, Oscar Reutersvärd, med sine umulige figurer. Han utgav tre frimerker for det svenske postverket akkurat rett før utstillingen. Alle invitasjonskortene ble frankert i Lund med disse frimerkene, undertegnet av Reutersvärd og førstedagstemplet. Dagsrevyen lagde reportasje, og det var køer hver dag foran galleriet.

Via Knut Steen og Helaine Blumenfeldt fikk jeg over en utstilling av den amerikanske billedhogger Leonard Baskin. Dette var en tung utstilling. Fysisk tung med noen enorme bronseskulpturer, masse trykk og tegninger, jeg kunne fylt hele Nasjonalgalleriet! Men det som var problemet med ham, og forsåvidt også med andre utenlandske utstillere, er å få pressen til å komme og skrive om dem. Baskin burde ha fått en enorm omtale, men da det ikke kom noen, ble jeg helt fortvilet.

Har dette noe å gjøre med at vi nordmenn er provinsielle?

(fortsettes neste side)

(Fortsatt fra forrige side)
– Ja, det tror jeg. Men jeg har også sett det i Danmark, så jeg sier det ikke fordi jeg er dansk.

Du har også vist en tysker som kanskje er mest kjent for det skrevne ord.
– Günther Grass ja, han er utdannet billedhugger før han ble forfatter. Jeg skrev til han, presenterte mitt galleri og sa at jeg gjerne ville ha en utstilling av han. Han svarte at det ville han gjerne, og han ville komme med sin kone. Det gjorde han så. Da ble det mye presse, det var på grunn av Günther Grass og ikke utstillingen. Det visste jeg.

Du er opptatt av livet i andre gallerier og museer.
– Jeg har vært med i Oslo Kunstforening, og jeg har sittet som formann i samtidsmuseets venneforening frem til 16. mars i år. Men jeg syns det var vanskelig å være formann for en venneforening til et museum som viser billedkunst jeg ikke kan like.

Har Galleri Kampen en annen utstillingsprofil enn Museet for samtidskunst?
– Ja, det vil man kunne se tydelig hvis man tar bussrute 29 fra Galleri Kampen ned til museet på Bankplassen. Det er to vidt forskjellige ting som vises, og samtidsmuseet syns nok at det jeg viser er ganske uinteressant, dessverre.

Men i forhold til antall kvadratmetre har du flere besøkende?
– Ubetinget. Besøket her har vært godt hele tiden, jeg kan ikke klage.

Er det på grunn av ditt forhold til samtidsmuseet at du sluttet med å annonsere bussrute 29 i dine invitasjonskort?
– Nei, på ingen måte, det er mer tilfeldig, kanskje det ikke har vært plass.

Det har heller ikke noe med at bussen gjerne kommer inn porten din til galleriet?
– Nei, nei. Jo, forresten, det kan du godt si. Det kom jo en buss på besøk nå i januar.

Kunne du tenkt deg å være utøvende kunstner selv?
– Det er flere eksempler på at barn av kunstnere blir kunstnere, som Widerbergfamilien. Men man må ha noe i seg, og det har ikke jeg hatt. Jeg har hatt alle muligheter. Jeg har malt, jeg har vunnet en sykkel i en tegnekonkurranse i Danmark. Jeg har spilt fiolin og fløyte, jeg har danset ballett. Men for å være kunstner, må man være kunstner. Jeg er ikke kunstner, dessverre. Det jeg vil, er å være en god formidler av billedkunst.

Nytt styre i Kampen Vel

Onsdag 1. mars 1995 avholdt Kampen Vel sitt årsmøte. Kun en håndfull medlemmer møtte opp, noe som vel delvis skyldtes at det var midt i vinterferien, og kanskje på grunn av at det kun var et ordinært årsmøte, uten noen spesiell sak på dagsordenen.

Uansett, det har blitt endringer i sammensetningen av styret. Wenche Halvorsen trakk seg som leder, men vil fortsette som nestleder. Den tidligere nestlederen Anne Grethe Bø Johansen går ut av styret, og undertegnede har påtatt seg ledervervet. Du vil forøvrig finne en oversikt over det nye styret under «nyttige navn og nummer» på side to.

Vi går inn for å avholde et medlemsmøte om noen uker, hvor vi vil presentere oss selv. I den forbindelse vil vi gjerne ha forslag fra medlemmene om hva våre oppgaver bør være, hvilke saker vi bør prioritere; ja, i det hele tatt hvordan vi skal profilere oss for å gjøre en best mulig jobb og få øket oppslutning fra Kampens beboere.

For eksempel: Bør det bli flere humper i gatene? Skal vi arrangere piknik i parken? Skal man få satt opp et hundetoalett? Skal bommen i Hedmarkgata bort? Er det mulig å stoppe forsøplingen rundt skolen? Bør man dra igang en oppvekstgruppe igjen? Hva kan gjøres bedre under Kjempedagene? Er pissoaret ved Parken et «kulturminne», eller er det et «ugudelig sted» som bør jevnes med jorden? Bør Kampen stenges for gjennongangstrafikk? Hvordan motivere folk til å slutte med unødig tomgangskjøring? Kom med forslag og innspill, helst skriftlig, til vår postkasse på Bydelshuset.

Til slutt vil jeg nevne at medlemmene vil få tilsendt innkallelse. Er du ikke medlem, men har lyst til å bli, kan du enten ringe meg, eller du kan finne en innbetalingsblankett på Kafé Kampen. Kontingenten er på kun kr. 50,- pr. år, og jeg vil oppfordre alle til å melde seg inn.

Jan Erik D. Hansen

AKTIVITETSKALENDER • Vår 1995

• Kampen Vel • Kampen Historielag • Kampen Bydelshus

APRIL

13 *Kampen Kirke* Skjærtorsdag kl. 19: Nattverdgudstjeneste. Brit Sandemose synger Dvorak. Organist: Colin G. Smith

15 *Kampen Kirke* Påskeaften kl. 18: Orgelmusikk for påsketider, v/ Colin G. Smith. Kunstutstilling i våpenhuset: Karl Martin Olsen

17 *Kampen Kirke* kl. 19: Stina Ekblad fra Dramaten i Stockholm leser finland-svensk lyrikk. Musikere fra Filharmonien.

22 *Galleri Kampen* Utstillingsåpning kl.12: Randi Næss Skavlan

25 *Kampen Historielag* Bydelsvandring kl.18. Fremmøte: Galgeberg v/ Justiskroken

28 *Kultur på Kampen* kl.20: Vårkabaret. Entré.

MAI

20 *Galleri Kampen* Utstillingsåpning kl. 12: Sven Sæther

JUNI

8 *Kafé Kampen:* Visekveld m/ Lars Klevstrand. Entré. Tidspunkt: se oppslag.

Kjempedagene:

9 *Kampen Historielag's dag* Kl. 18: Vandring på Kampen. Kl.21: Kulturaften. Entré.

10 *Bydelshuset's dag* (se dagspressen) Aktiviteter ute i Nittedalsgata. Dans på kvelden i Festsalen/Kaféen.

11 *Kampen Vel's dag* (se dagspressen) Aktiviteter for barn og voksne i Kampen Park.

KLIPP UT – HENG OPP

BARNE & UNGDOMSSIDER

7A/7B på Kampen skole fikk i oppdrag å lage ungdomssider i Kampenposten. Vi har valgt å lage stoff både om skolen og distriktet vårt + «ymse».

Fattighuset

– en sosialrettslig og økonomisk hjelp

Vi er tre jenter fra Kampen skole som har fått i oppdrag å finne ut om Kampen kulturverksted. Vi banket på en stor dør. Ingen åpnet. Vi gikk inn og ropte hallo. Ingen svarte. Vi kom inn i en korridor med kunst på veggene. Vi halloet oss igjennom korridoren til en ny dør. Plutselig fikk vi svar, og vi listet oss inn. Vi hadde visst vekket en mann som lå på noen puter på gulvet. Vi spurte han om Kampen verksted. Han sa at det var lagt ned.

Men nå hadde Fattighuset tatt over. Han (som vi senere fikk vite het Arvid) fortalte oss hva Fattighuset er: «I Aftenposten hadde det stått at det var en kvart million fattige i Norge. Fattighuset er til for å hjelpe». Fattighuset er et lokaltiltak, der man arbeider for å reise opp et felles kollektivt ansvar hos de mest utsatte gruppene i samfunnet. Fattighuset gjør et parallelt omsorgsapparat i tillegg til de etablerte eller offentlige apparatene. Fattighuset oppnår sine mål med hjelp til selvhjelp og rådgivning.

Fattighuset ligger i Kjølberggata 29, der Kampen kulturverksted lå før

Fattighuset:
- styres av brukerne, ingen sjefer.
- er et senter for selvhjelp
- er et åpent hus, der alle er velkomne.

Fattighuset har faste møter onsdager kl. 14.30 og allmøte første tirsdag i hver måned. Fattighuset ønsker å aktivisere folk i forhold til fattigsak/konkret fattigdom. De har flere prosjekter på gang. Blant annet Kampen byttering, verksted og bok og tidsskriftsamling.

Fattighusets sang:

Huset er vårt
på huset er vi like
som du er som jeg er
sammen er vi rike.
Søster og bror hold
sammen
lett og løse knuter
eiendomsløse
gjør levende søte.
Kjærligheten er alt
er ikke til å miste
hjertet er stort
rommer tyven og snuten.
Holder hånd i hånd
sammen hva vi kan
det er ikke lite
vi beveger oss mot lyset
tvangfri bli med
lykken er på Fattighuset.

16.12. ble det avholdt Juleball for 1. – 7. klasse på Kampen Bydelshus. I løpet av kvelden arrangerte Terje S. en hiphopkonkurranse som Manja og Thomas ble vinnere av. På bildet er finalistene avbildet. Fra venstre: Veby, Thomas, Knut. Steve, Manja. (Foto: Mette Larsen)

Jordal/idrett

Ishockeybanen: Hver tirsdag og torsdag mellom klokka 14.00 og 16.45 er det frigåing på Jordal. Dette finner sted i hovedhallen. Der kan man stå på skøyter med og uten kølle. Hvis man mangler utstyr, kan man låne skøyter, kølle og hjelm der. Det er påbudt med gitter på hjelmen. Danseskøyter er tillatt. Det er garderober som man kan skifte i under frigåinga. Om man ønsker å leie banen, koster det 50 kroner timen. Men dette kan bare gjøres på formiddagen.

Fotballbanen: Fotballbanen er snøfri året rundt. Man kan bruke den så lenge den ikke er leid av andre. Det koster 50 kroner timen å leie den og da følger 4 herre- og 4 damegarderober med. Banen holdes godt oppmerket året rundt. Det står 2 ellevemannsmål og 4 syvmannsmål på banen.

Kampen bo- og omsorgssenter

av Karin Jarnfeldt

Den avtroppende og den nye bestyrer på Kampen bo- og omsorgssenter; Damares Trobe og Arvid Fossli. (Foto: Karin Jarnfeldt)

VI RINGER DAMARES TROBE, bestyrer på Kampen bo- og omsorgssenter (tidligere Kampen sykehjem) og spør om vi kan få et intervju med henne og en omvisning på sentret. Damen er elskverdigheten selv og setter gjerne av en time til oss. Sentret skiftet navn 1. januar 1995. De har med hensikt valgt ordet «omsorg» framfor andre betegnelser; det er et sentralt begrep i deres hverdag. Kampen gamlehjem ble grunnlagt alt i 1913, med adresse Normannsgaten. De flyttet til nytt bygg i 1934. Ytterlig utbygging av sykehjemmet og personalbygg i 1972. Disse er tegnet av arkitekt Alf Bastiansen på Kampen.

Kampen bo- og omsorgssenter gir et hyggelig inntrykk. Det er vakkert og velholdt med fine farger, bilder og planter. Her er 86 beboere hvorav 52 fra bydel 6. De resterende 34 plasser må selges til andre bydeler og kommuner.

Her er 84 heltidsansatte. Det kan for oss høres ut som mange, men alle beboere med svært få unntak må ha hjelp til alt. De fleste beboere har enkeltrom, men det finnes også noen få dobbeltrom. I 1994 var kostøre 775 pr. døgn. Dette skal dekke alt: Vedlikehold, legehjelp, tannlege, utstyr og meget mer. Så her slites det med stramme økonomiske rammer! Her er tilsynslege på 30% tid. Kampen kirke og prestene der holder andakt en gang i uken. Til andaktene hører også med sang og musikk. Huset har piano og gitarer. Sporadisk er det litt annen underholdning, som beboerne setter stor pris på. Sentret har ingen midler til å betale noen for å gjøre det litt hyggelig for beboerne, så herved en oppfordring til kunstnere og andre i Kampenmiljøet. Sett av en time en sjelden gang og gjør noe for de eldre!

Sentret inneholder også et dagsenter med 20 plasser. Her blir det servert frokost og middag. En aktivitetsleder er ansatt på tre og en halv (?) stilling, og her er også frisør og fotpleier.

Sentret har i forbindelse med oppussing og navneendring gitt de forskjellige avdelingene navn med historisk tilknytning:

- *«Dueslaget»* (Det var en gang et duehus som nærmeste nabo)
- *«Skarihagen»* (hvor Sigrid Undset sporadisk oppholdt seg)
- *«Vannposten»* (Det var tidligere vannpost utenfor)
- *«Trakka»* (En del av den gamle Kongeveien)
- *«Utsikten»* (Kom og se selv!)

Damares Trobe slutter snart og reiser til Zaire som misjonær, og Arvid Fossli overtar som bestyrer.

Vi ønsker dem begge to lykke til!

Velkommen til din lokale

K-BANK

- **Personlig økonomisk rådgivning**
- **Skatteplanlegging**
- **Forsikring**
- **Lån**
- **Visa – smartkort – minibank**

KREDITKASSEN

Tøyen Tlf. 22 68 86 29

A/L Kampen Bydelshus eies av folk på Kampen

av Robert Lorange

Kampen Bydelshus sliter med økonomien. Selv om tilskudd og banklån har gjort bydelshuset mulig og kaféen har mange gjester, har bydelshuset en omfattende gjeld. Det arbeides nå for at bydelshuset skal få bedre økonomiske rammevilkår. Det trengs økonomisk bistand. Styret arbeider nå hardt for å få bedret lånevilkårene i Sparebanken NOR, og det forhandles med Oslo Kommune om betydelig økomomisk hjelp.

MEN VI MÅ HUSKE PÅ at bydelshusets fundament er at det er et andelslag som eies av ca. 550 beboere og næringsdrivende på Kampen. I framtida vil kanskje også Oslo Kommune bli deleier, men uansett vil lokal eiendomsstruktur være det grunnleggende.

Poenget med denne artikkelen er å få flest mulig andre av dere på Kampen til å kjøpe andeler i Kampen Bydelshus.

Kampen Bydelshus er i prinsippet en gave til folk på Kampen. Huset ble kjøpt med tilskuddsmidler fra Husbanken, og satt istand med nye penger fra Oslo kommune og Husbanken. Nevnes må også at det fra husets start i 1982 til idag har blitt opparbeidet et lån på rundt 2 millioner kroner, som vi nå sliter med å betjene.

Mange av kultur- og barneaktivitetene i huset får heldigvis driftsbidrag fra det offentlige. I tillegg legger entusiastiske frivillige Kampenbeboere ned mange, mange arbeidstimer for bydelshuset, i moderniseringsarbeidet, i styret, i foreningslivet og i forbindelse med arbeid rettet mot barn og unge.

Kjøp en andel, da vel !

Hvilken bydel i Oslo, ja for den saks skyld hvor som helst i Norge, kan skryte av å ha et selveiet bydelshus? Kanskje du vil bli medeier ved å kjøpe en personlig andel for kr.100,-, eller firma andel for kr.500,-.

Selvsagt blir du ikke som andelseier ansvarlig for husets gjeld og andre økonomiske virksomheter. Dette arbeider styret for å løse i forhold til Sparebenken NOR og Oslo Kommune.

Det forlanges heller ikke at du skal delta med hud og hår i alle husets virksomheter.

Jeg ville heller si det slik at du ved å kjøpe en andel, er hjertelig velkommen som aktiv medeier og bruker av huset, i den grad det passer deg.

Bestill en andel på bydelshusets tlf. 22 68 45 02 på dagtid, eller stikk innom en kveld og snakk med folk som er i huset. Ved å bli andelseier og kanskje frivillig deltaker i en eller flere av bydelshusets mange gjøremål, bidrar du til at huset får et bredere fundament å utvikle sine aktiviteter og virksomheter på, og du styrker husets økonomi.

Andelen er beviset på at man er medeiere i A/L Kampen Bydelshus.

(fortsatt fra side 5)
øker mest. Noen av de planlagte skolene må derfor bli bygd her i bydelen.

Vi tror det er for tidlig å være bastante når det gjelder en bestemt løsning. Slik FAU ser det, så finnes det flere muligheter som kan sikre ungdommene våre et forsvarlig skoletilbud. Det er mulig vi alle må være innstilt på å fire på noen ønsker og å vise fleksibilitet for å komme fram til en god nok løsning.

Kampen skole er allerede blant Oslos største skoler. De vil få store plassproblemer når seksåringene skal inn i skolen og når de igjen skal overta ansvaret for skolefritidsordningen. Vi ser imidlertid at den løsningen skolesjefen har foreslått er den dårligste av flere mulige.

Hva kan gjøres

Skolesjefen leier ut lokaler på Kampen skole til tross for en prekær romsituasjon. I fjerde etasje leies det ut rom til kontor, og 2. etasje i rektorboligen er også leid bort. Dette er leieforhold som kan avvikles slik at rommene kan benyttes av skolens elever.

En kan videre se på muligheter til å benytte lokaler som ikke tilhører skolesjefen. Tett opp til skolen ligger et menighetshus og et bydelshus som har ledig kapasitet på dagtid. Det er mulig å bruke mer fantasi på å finne alternative løsninger. Det kan også bygges paviljonger i tilknytning til skolen. Ulempen med en slik utvidelse er at Kampen skole blir en svært stor skole, men så lenge det er få klasser på hvert klassetrinn, så går det likevel an å ha oversikten.

En annen løsning er å bygge en ny skole. Det kan være en ren ungdomsskole eller en 1 – 10 skole. For en del elever vil det være best å gå på samme skole fra 1. til 10. klasse. For andre kan det være en fordel å få bytte miljø etter 7. klasse. FAU har ikke tatt stilling til hva som er best totalt sett, men uansett er nybygging en løsning. Det er ledige tomter i Strømsveien, der OBOS tidligere hadde planer om å bygge. Dette området ligger i elevenes lokalmiljø. Nærheten til Kampen og Vålerenga skoler kan sikre tett oppfølging og samarbeid. Det er dessuten et lite trafikkert område og vegen til idrettsanlegg er kort. På denne tomta kan det bygges en ren ungdomsskole med fire parallelle klassetrinn som kan ta imot elever fra Kampen og Vålerenga skoler eller det kan bygges en 1 – 10 skole.

Det finnes også andre løsninger, og det gjelder å være kreative. Vi i FAU vil samarbeide med foreldre fra andre skoler og jobbe for å få til gode løsningsforslag. Byråden for utdanning har sagt at hun vil ta hensyn til de synspunktene som kommer fram. Det får vi håpe, for ungdommenes skyld.

Bolig søkes

Redaktøren av Kampenposten er på jakt etter en leilighet for to fra 1. august – 1. sebtember. Fortsatt adresse på Kampen er et stort ønske, og jeg er interessert i både å kjøpe og leie. Ring meg på telefon 22 19 29 23 (privat) eller 22 06 77 70 (jobb).

Stein Arne Hove

JORDAL
KONDITORI & KAFE AS

FERSKT
7 DAGER I UKEN:
Brød Kaker
Baguetter
Middager
Overtidsmat
Snitter
Selskapsmat

Hedmarksgt. 29
Tlf./Fax 22 19 53 42
Mobil: 94 32 25 42

Mandag – lørdag: 07.00 – 20.00 (18.00)
Søndag: 09.00 – 18.00

DE RINGER
VI BRINGER

JORDAL
BLOMSTER-JOHN

Tar imot bestillinger på buketter — dekorasjoner til alle arrangementer.
Vi lager også båreblomster, bårebuketter, dekorasjoner og kranser
til konkurransedyktige priser.
Har et godt utvalg i frø.
I mai er det utetorg med et stort utvalg i sommerblomster.

Velkommen til
JORDAL
BLOMSTER-JOHN
Hedmarksgt. 29, 0655 Oslo Telefon: 22 68 53 14

Kveldsantikvariat i Bøgt. 10

BRUKTE

TEGNESERIER

BØKER

PLATER

OBS! Åpningstider:
Man - fre: 16.00 - 19.00
Lørdag: 11.00 - 16.00

Kampen B&B Handel

Husk påskepynt, spill og bøker til påske

Tilbud:

Millionær

før: 238,-
nå: 138,-
(begrenset antall)

TØYEN BOK & PAPIRHUS A/S
ROLF THORSTENSEN
TØYEN SENTRET
Hagegt.28, 0653 Oslo 6.
Tlf. 22 68 46 41 - 57 02 99. Fax 22 57 02 99

ditt Bok & Papir Hus

Har du tid til overs, eller trenger du selv å komme deg ut?

Kontakt Kampen Frivilligsentral som formidler kontakt mellom hjelpere og brukere.

Vi ønsker kontakt med kvinner og menn som kan gi noe av sin egen tid til en som trenger en håndsrekning.
Oppdragene er følgetjeneste til lege/sykehus, handling, gå tur eller praktiske gjøremål i hjemmet.

For mer informasjon ring
Kampen Frivilligsentral på telefon 22 68 69 17
onsdag og torsdag kl 10 – 14

Svarslipp kan også sendes: Kampen Frivilligsentral, Bøgt. 21, 0655 Oslo
eller legges i Frivilligsentralens postkasse og De vil bli kontaktet

Navn.....

Adresse.....

Telefon.....

Lobo Grafisk